

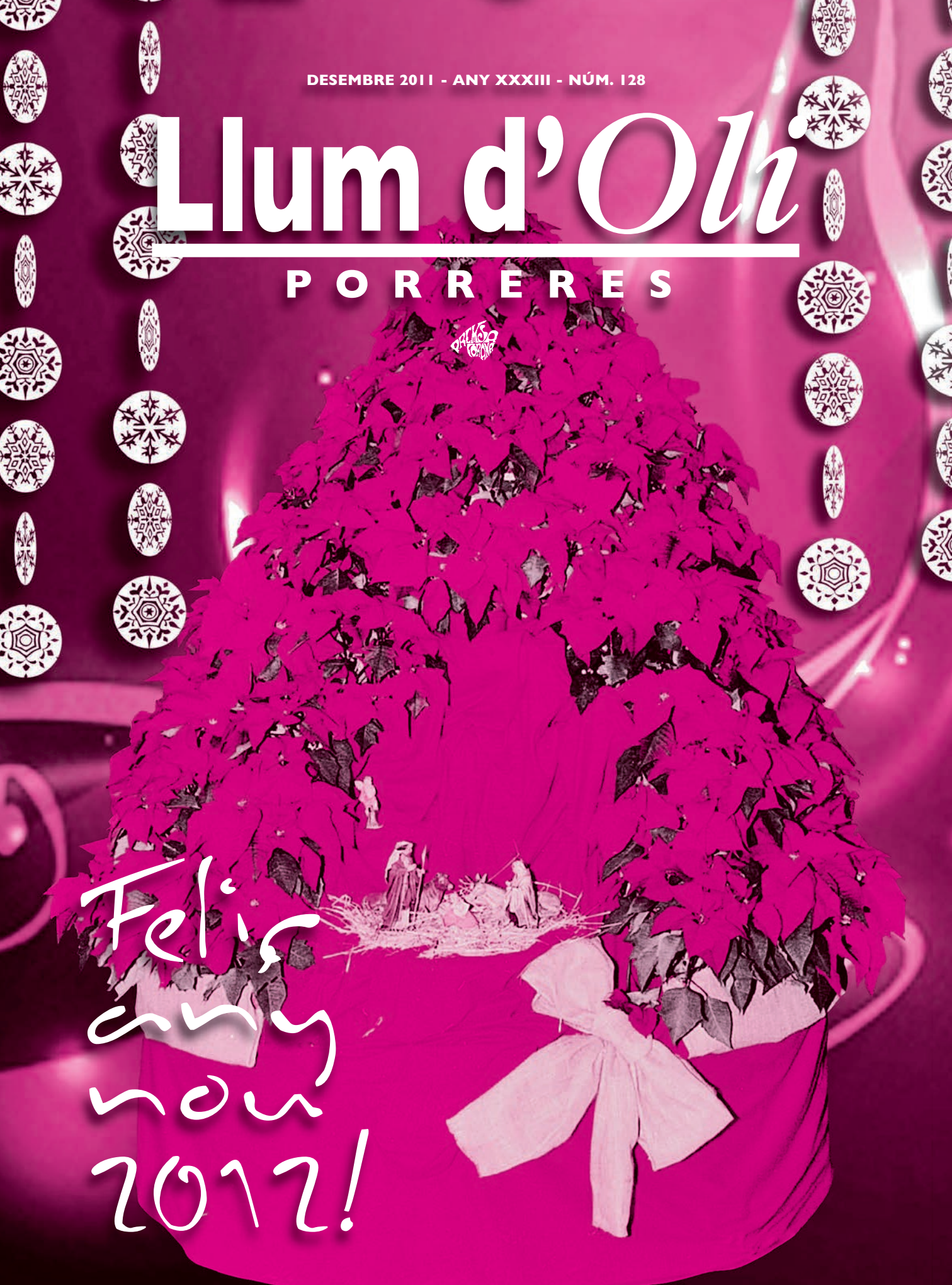
DESEMBRE 2011 - ANY XXXIII - NÚM. 128

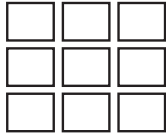
Llum d'Oli

P O R R E R E S

ALMO
GARRA

Felicitats
any
nou
2012!

MRTinformàtica

Venda d'ordinadors

consumibles:

tintes d'impressora

papers fotogràfics

connectors - programes

components i recanvis

Servei i suport tècnic

Reparam i configuram

el teu ordinador

Renting i manteniment informàtic

per a empreses

C/ Sant Roc, 32 - Tel. 971 168 478

info@mrtinformatica.com

www.mrtinformatica.com

Germans Leiva

Pare Bartomeu Pou, 2
07003

PALMA DE MALLORCA

Tel. 971 75 10 28

Fax: 971 75 05 67

Antonio Marqués, 2
07003

PALMA DE MALLORCA

Tel. 971 76 34 92

Fax: 971 75 19 63

www.viajespegaso.com

**ESTANC
CA NA
JAUME**

Tabac - articles de regal
papereria - llibres
i tota classe de revistes
i diaris

Carrer Sant Roc, núm. 2
PORRERES

MAN'S

L'Almoina, 30
Tlf. 971 16 84 56
Porreres · Mallorca

Pepe Jeans
LONDON

LIBERTO

DIESEL
FOR SUCCESSFUL LIVING

100%

**DESIGNAL
DESIGNIT**

Sebastià Vidal Mas
Foto Vidal - Porreres

Avinguda Bisbe Campins, 22
Telf. 971 64 73 20

LG FUSTERIA

LLITERAS GARI

Portes i Cuines fetes a mida

C/. Major, núm 61 - 07260 PORRERES (Mallorca)

Taller: Ctra. Porreres - Montuiri, Parcela 250

Telef. i Fax 971 16 84 66

Llum d'Oli

Desembre de 2011 - Núm. 128

Dipòsit Legal PM 76/1979

Edita:

Agrupació Cultural de Porreres

Carrer Magos

Tel/Fax 971 16 86 21

Adreça electrònica:

agrupacioculturalporreres@gmail.com

Col·laboradors/es:

Maria Barceló Crespí

Bartomeu J. Barceló

Joan Barceló Bauçà

Joan Barceló *Fusteret*

Bernat Bauçà

Pons Bover

CP Escola Nova

Col·legi Verge de Montis-sion

Bartomeu Garí

Catalina Mª Garí

Germanes Barceló-Crespí

Joan Miralles Plantalamor

Escoles Mallorquines

Joana Mora Cerdà

Catalina Nadal

Jaume Rosselló

Josep Maria Sastre

Simó Tortella

Miquel A. Veny

Foto portada:

Arxiu Foto Vidal.

Imprimeix

Gràfiques LLOPIS, S.A.

Tel. 971 58 04 89

e-mail: disseny@grafiquesllopis.com

*Els articles publicats reflecteixen
únicament l'opinió dels seus autors.*

FESTES I CALENDARI

En aquesta època sabem que hem de renovar els calendaris que tenim dispersos per diferents llocs del nostre àmbit familiar i de treball. Hem après a conviure amb el calendari i la seva volta completa a l'any. La roda del temps segueix el seu ritme imperatorbale. Les festes gaudeixen encara d'una força ancestral, d'una pauta de comportament consensuada per a fer més suportable la convivència humana, dissimulant el domini d'uns estaments sobre altres.

Tot plegat ens demostra la força que tenen els costums religiosos i l'adaptació incondicional que en fa la nostra cultura a una estructuració de les commemoracions en una pauta cíclica. Les nostres festes es commemoren des de fa segles, algunes són mil·lenàries. Celebrem prop dels solsticis les festes solars de religions anteriors. Per això, el cristianisme va situar Nadal i Cap d'Any, Sant Joan o Pasqua estratègicament en elles.

El nostre calendari, amb una constant presència del santoral, té uns dies dedicats a les commemoracions santes que duen incorporada la segona festa i quan qualcú vol pretendre excloure-les danya la nostra cultura. Les modificacions que sofreixen alteren la vida del poble perquè afecten la seva tradició. Tots els intents de racionalitzar el calendari estan abocats al fracàs ja que qualsevol canvi atenta a les arrels del poble i als fonaments de les religions.

Quan veim que l'existència dels "ponts" són objecte de les negociacions entre empresaris i treballadors per a aprofitar-los en un sentit o un altre no s'entén la supressió de determinades festes. Els dies són sagrats -diumenge per als cristians, dissabtes per als jueus, divendres per als musulmans- i no es poden saltar de cap manera. És sorprenent que hi hagi dies com la festa de la Constitució, el Dia de les Balears o la festa del Pilar que siguin sagrats i no es puguin desplaçar racionalment i que altres puguin desaparèixer com a festius. Les festes han de ser vives i, per això, canviants. Lluny de passar-hi com babaus i somnàmbuls, les festes les hem de transformar i rejuvenir, però no anular.

PASSEJADA EN BICILETA I PUJADA AL PUIG DE SON REDÓ

El dissabte dia 22 d'octubre, a l'horabaixa, un grup de socis i amics de l'Agrupació anaren fins a son Redó en bicicleta. Després, a peu, pujaren dalt del cim del puig de son Redó on hi ha un punt geodèsic i des d'on es divisa una esplèndida panoràmica del Pla de Mallorca fins i tot Cabrera. Més tard, davant les cases de la possessió varen poder fer una bona berenada. Des d'aquestes planes l'Agrupació vol agrair a Joan Sastre la seva hospitalitat en deixar-nos passar per les seves propietats i l'espai per poder berenar.

PRESENTACIÓ DELS LLIBRES LA FOSCA BLAVA I LA INFÀNCIA TRANSPARENT DEL PORRERENC BARTOMEU J. BARCELÓ GINARD

El dia abans de la Fira, el dissabte dia 29 d'octubre, a l'Escorxador, es varen presentar els llibres La Fosca Blava i La Infància Transparent del porrerenc Bartomeu J. Barceló Ginard.

Segurament molta gent es demanarà, qui és aquest porrerenc? quina cara té? No el conec!

En Tomeu és un fill de na Maria Ginard i en Pau Barceló *Terrible*, que va néixer a Porreres a l'any 1957 i que va passar part dels anys de la seva infància i adolescència a Porreres amb els seus padrins al carrer Major. Més tard passà a viure a Ciutat.

És Doctor en Psicologia evolutiva i especialista en intervenció comunitària. Des de l'any 1994 dedica els seus esforços professionals a les persones majors i als familiars cuidadors.

Graduat Social

Av. Bisbe Campins, 3
07260 PORRERES
Tel. 971 16 80 38

Llorenç Cerdà Mora

VENDA DE BOLETS

Camí de na Bosca, s/n
Tel. 971 647 911
Fax 971 166 555
Mòbils: 619 037 245/6

PORRERES

Venda de Bolets

RESTAURACIÓ DE MOBLES

c/ cerdà, núm. 105
tel. 971 168 072

07260 porreres
mòbil 687 559 600

Els darrers quinze anys ha exercit la docència en la Universitat de les Illes Balears i també en el Conservatori Superior de Música i Dansa.

Músic, sempre ha treballat en equip i és membre d'algunes cooperatives pageses.

Té publicats diversos llibres i un bon grapat d'articles de caràcter tècnic.

L'any 2003 es va editar *La gènesi de la intel·ligència musical en l'Infant*, treball capdavanter en el nostre entorn, en el qual l'autor planteja les bases psicogenètiques de la capacitat musical humana.

La seva primera novel·la, *La fosca blava*, va ser finalista del premi Ciutat de Palma 2009.

La infància transparent ha estat guardonada amb l'XI premi Alexandre Ballester d'enguany.

L'acte, que comptà amb molt de públic, s'inicià amb unes paraules de Joana Mora, presidenta de l'Agrupació Cultural, Joan Enric Capellà, regidor de Cultura de l'Ajuntament de sa Pobla, Joan Melià Garí professor de Filologia Catalana a la UIB i Antoni Serra Bauçà, escriptor.

VOLS PASSAR EL NADAL AMB NOSALTRES?

COSTUMS I TRADICIONS NADALENQUES

El dissabte dia 10 de desembre Felip Munar i Munar, filòleg i estudiós de la cultura popular,

disertà sobre les tradicions envers la festa de Nadal a Mallorca. Entre altres coses comentà, a través de contarelle si gloses, com eren les festes nadalenques temps enrere i el que en perviu a l'actualitat. Del cant de la Sibil·la, donà a conèixer quatre versions Lluç, Felanitx, Campos i Sant Llorenç des Cardassar) totes elles diferents encara que presentin un mateix denominador comú. Els assistents pogueren gaudir de l'audició de fragments de cada una d'elles i pogueren comparar-los amb la versió que més coneixen que és la de Porreres. En acabar l'acte, al local social, hom va poder desgustar alguns productes nadalencs elaborats a Porreres.

PASSEJADES

L'Agrupació ha començat a organitzar, des del mes d'octubre d'enguany, unes caminades un poc més lleugeres que les que organitza el GEP, per a què hi pugui participar tota la gent que no pot seguir un ritme tan intens.

Es fan cada segon diumenge de mes (les del GEP solen ser cada darrer diumenge). Es surt a les

8.30 de n'Hereveta amb autocar, si hi ha gent suficient, i sinó es fan cotxades. Si es va amb autocar el preu és de 8€. La tornada és cap a les 14.00-15.00, després d'haver fet una berenada de pa i taleca.

Fins ara s'han fet les següents sortides:

Octubre: Des del Cap Salines a la Colònia de Sant Jordi

Novembre: Pujada a Montis-ion

Desembre: Des del Cap Salines a Cala s'Almonia

La propera sortida serà el mes de gener i anirem al poblat talaiòtic de Son Fornés, a Montuïri, on ens farà una visita guiada. Qui tengui ganes de caminar més sortirà de Porreres cap a Montuïri pel camí de Banyeres, i qui no vulgui caminar tant pot anar en cotxe fins a Montuïri i des d'allà caminar fins a Son Fornés. Enviarem informació més detallada sobre aquesta sortida.

*Llum d'Oli
vos desitja
bones festes!*

PROPERES ACTIVITATS

GENER

Dia 13 (Divendres): Sopar col·laboradors/es Llum d'Oli.

Dia 15: Visita al poblat talaiòtic de Son Fornés (Montuïri) (veure programa a part).

Dia 21: Presentació del llibre de Miquel Rosselló. *De la foscor a l'esperança: Memòries d'un estudiant antifranquista.*

FEBRER

Dia 18: Esport i salut. **Bartomeu Barceló Oliver.** A les 20 hores. Local Social.

MARÇ

Dia 3: *"75 anys de columbòfila a Porreres".* **Miquel A. Veny.** A les 20 hores Local Social.

Dia 31: Concert dels Xeremiers de Petra. Auditori Municipal.

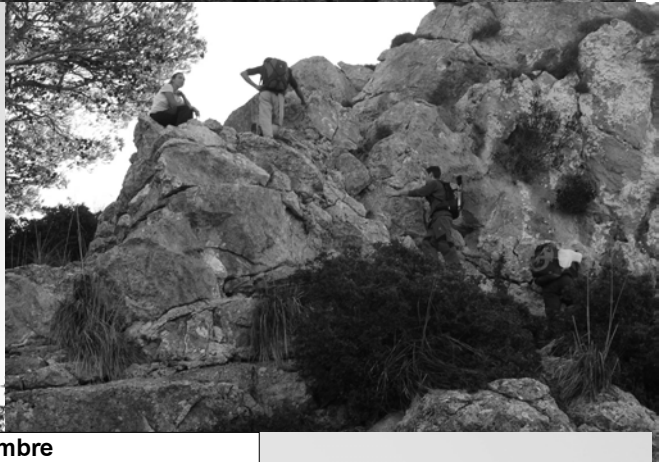
ABRIL

Dia 22. Visita i dinar a la granja de caragols de Son Mesquida.

ACTIVITATS GEPERUDES

23 d'octubre PUIG TOMIR PELS PASSOS DEL NINOT I DEL DIABLE

**27 de novembre
PUIG DE BÀLITX I COVA DES MIG DIA**

75è ANIVERSARI DEL CLUB COLUMBÒFIL DE PORRERES

Miquel A. Veny

Aquests dies han començat els actes de commemoració del 75è aniversari del Club Columbòfil de Porreres, amb la celebració de la XL Exposició Regional del Colom Missatger (entre el 16 i el 18 de desembre), juntament amb tota una sèrie de conferències i col·loquis per donar a conèixer millor el nostre esport i aprofundir en el futur que volem per al mateix. L'exposició va acabar amb un solemne dinar de germanor i repartiment de premis del campionat de Porreres, de Mallorca i de les Illes Balears del 2011 al santuari de Montis-ion.

Els actes de commemoració d'aquest 75è aniversari, culminaran el 24 de març de 2012, amb una amollada des de Porrera on convidarem a tots els socis de Mallorca a participar-hi amb nosaltres.

El Club Columbòfil de Porreres va ser fundat oficialment el 7 de març de 1937, amb el nom de *Sociedad Columbòfila Porrerense* (el 1988 canvià la seva denominació per la de *Club Columbòfil de Porreres*) i va fixar el seu domicili al carrer Lluís número 7. Els homes que iniciaren aquest camí, que 75 anys després encara perdura, i que formaren la Junta Directiva fundacional foren:

- Josep Frau Bou, president.
- Antoni Miralles Mesquida, vicepresident.
- Sebastià Mas Veny, secretari.
- Rafel Ferrà Rosselló, vicesecretari.
- Miquel Mut Soler, Jaume Juan Garí, Miquel Mora Picornell i Bartomeu Barceló Barceló, vocals.

Al llarg d'aquests 75 anys, han estat presidents del club, Antoni Miralles Mesquida (1940-1943), Sebastià Mas Veny (1943-1952) que posteriorment, el 1953, fou nomenat president d'honor del club; Miquel Nicolau Maimó (1952-1957), Rafel Ferrà Ballester (1957-1960), Joan Servera Moll (1960-1962), Gabriel Sorell Cerdà (1962-1964), Josep Roig Salleras (1964-1968), Damià Melià Veny (1968-1982), Jaume Servera Juan (1982),

Joan Picornell Servera (1982-1984), Gabriel Sorell Cerdà (1984-2008) i Miquel Àngel Gornals Ferrer (2008-actualitat).

La *Sociedad Columbòfila Porrerense* va ingressar a la Federació Balear de Columbòfilia el 6 de març de 1940, i des de llavors hi ha hagut 2 porrerencs, socis del club que han presidit la Federació, Sebastià Mas Veny, durant 29 anys (1963-1992) i més recentment Miquel Àngel Veny Mestre (2008-2010).

En l'aspecte esportiu, destaca que l'any 1941 es va realitzar la primera amollada des d'Eivissa (150 kms.), que va guanyar Rafel Ferrà Rosselló amb el colom 40.860-36, després de 7 hores, 33 minuts i 4 segons de vol. I a l'any 1944 es va participar per primera vegada als campionats regionals, participant a l'amollada des de Terrassa (250 kms.), de la que només es va comprovar un colom, el 6.091-41, propietat de Sebastià Mas Veny, que fou el primer colom de Porreres comprovat des de la península. Des de llavors fins a l'actualitat s'han anat succeint nombrosos premis a nivell insular, regional i nacional, destacant el "Trofeo Consejo Superior de Deportes" aconseguit per Gabriel Sorell Cerdà a la XXII Exposición Nacional celebrada el 1987.

L'ESGLÉSIA PARROQUIAL DE PORRERES NECESSITA MÀ DE METGE

Simó Tortella

Després de diversos anys d'espera i davant la imperiosa necessitat de dur a terme l'obra de reforma, el rector de Porreres, Mn. Àngel Reigàs, ha anunciat en la darrera edició del full parroquial *Semilla* l'inici imminent de les obres de restauració de la teulada del temple.

Segons explica en la publicació, el 3 de novembre de 2011 el Consell Parroquial va decidir iniciar els tràmits administratius perquè durant el mes de gener de 2012 comencin les obres que hauran d'estar acabades el mes de juliol del mateix any.

L'aparellador de la diòcesi, Bartomeu Bennassar, ha explicat que la teulada de l'Església Parroquial està en molt mal estat, per la qual cosa es produeixen multitud de filtracions d'aigua que deterioren les parets de l'interior del temple.

Aquesta situació fa imprescindible i urgent la realització de les

obres. El pressupost previst per a la nova teulada és de 300.138,39 € per a la qual s'ha obtingut una subvenció del Govern de les Illes Balears de 191.694,85 €. La Parròquia de Porreres haurà de sol·licitar un préstec de 138 mil euros.

Aprofitant tota la bastida també es restaurarà la rosassa de la façana principal, que una forta ventada va destrossar parcialment, i per a la qual es compta amb un pressupost de 30.000 €

Des del Bisbat han fet saber al rector, que la reforma del temple de Porreres és una de les dues obres prioritàries a realitzar durant aquest proper 2012, l'altra és la de la Cartoixa de Vallde-mosa.

Durant la realització dels treballs també s'ha comunicat que no se suspendran els actes religiosos al temple.

PLUVIOMETRIA

Germanes Barceló-Crespí

NOTA: no s'ha donat a conèixer al darrer número de LLUM D'OLI la pluviometria corresponent al mes d'agost simplement perquè no va ploure ni tan sols una dècima.

SETEMBRE

Dia

03	8'4 litres/m ²
18	1'5 litres/m ²
24	12'5 litres/m ²
Total	22'4 litres/m²

OCTUBRE

Dia

07	4'5 litres/m ²
19	2'7 litres/m ²
23	1'8 litres/m ²
24	5'2 litres/m ²
27	13'9 litres/m ²
28	0'5 litres/m ²
Total	28'6 litres/m²

NOVEMBRE

Dia

03	1'6 litres/m ²
04	14'0 litres/m ²
05	0'6 litres/m ²
06	31'3 litres/m ²
07	30'7 litres/m ²
15	7'8 litres/m ²
16	2'1 litres/m ²
18	3'8 litres/m ²
20	6'0 litres/m ²
21	15'1 litres/m ²
22	7'0 litres/m ²
23	1'0 litres/m ²
27	17'7 litres/m ²
28	38'6 litres/m ²
Total	177'3 litres/m²

NOTICIARI PORRERENC

Simó Tortella

L'OPERACIÓ QUILO A PORRERES RECULL 900 QUILOS D'ALIMENTS

Caritas Porreres agraeix la col·laboració en l'operació quilo.

L'operació quilo a Porreres acaba amb l'aportació voluntària de 900 kg d'aliments bàsics que seran repartits per Càritas parroquial a les prop de 20 famílies de la localitat (5 de locals, 7 de sud-americanes i 6 d'africanes) que quinzenalment reben part d'aquests aliments que els ajuden a superar aquests difícils moments.

Aquest sistema de repartiment d'aliments, a Porreres funciona des de fa gairebé 20 anys. L'assistenta social de l'Ajuntament i els voluntaris de Càritas, abans d'inscriure una nova família al pla d'acció, estudien individualment cada situació i després la revisen cada trimestre en la seva globalitat. La iniciativa del Rotary Club i la participació de més de 30 voluntaris ha aconseguit que en el cas de Porreres, les aportacions voluntàries d'aliments serveixin perquè el rebost dels més necessitats tinguin provisions per a uns mesos.

FÒRUM CIUTADÀ

Dia 3 de desembre i després de deu anys, l'Ajuntament de Porreres va convocar el Segon Fòrum Ciutadà.

Francisca Mora, regidora d'Educació, Participació Ciutadana, Tercera Edat i Circulació, ha explicat que amb aquestes consultes el que es vol és conèixer l'opinió dels ciutadans per saber com volem Porreres en el futur. Per a això es van convocar 5 meses de discussió: urbanisme, cultura, política social, medi ambient-salut, serveis urbans i desenvolupament local i comercial i industrial. Ara s'obre el període d'al·legacions que es poden fer arribar a la regidora.

TRADICIONAL CONCERT DE SANTA CECÍLIA

Dissabte dia 3 de desembre la Filharmònica Porrerenca, dirigida per Miquel Barceló i Ginard, ens va oferir el tradicional concert de Santa Cecília a l'Auditori Municipal. Durant el concert, que va durar prop d'una hora, es van poder escoltar des de pasdobles fins a bandes sonores com la de *Ben Hur*.

La nota la va posar el veterà músic de la Filharmònica, Josep Font, que va participar com a solista amb el saxòfon soprano en l'obra *Oblivion* d'Astor Piazzolla.

EL POLVORÍ DE PORRERES TANCA LES SEVES PORTES

El passat 4 de desembre, festivitat de Santa Bàrbara, patrona dels artillers, i després de més de 70

anys d'activitat militar, tancà oficialment el Polvorí Sud de Porreres, conegut popularment com el *Puig des Soldats*, si bé les unitats militars no deixaran les instal·lacions fins a finals d'any.

MOR UNA PADRINA DE PORRERES

El divendres 18 de novembre va morir Francina Sampol Ballester, de 104 anys, una de les àvies de Porreres.

Els seus familiars la definien com “un cotxe de motor nou i carrosseria vella”, que en aquesta ocasió va deixar de funcionar definitivament.

CURSA ATLÈTICA XXVIII PUJADA A MONTI-SION

234 atletes van participar a la XXVIII pujada a Monti-sion de Porreres, dels quals 99 van prendre la sortida des de la plaça de la Vila. El guanyador de la cursa de 3.700 m de distància va ser l'atleta Rafel Valcaneras amb un temps d'11,48, seguit de Rafel Quintana i Carlos Coll, el qual té el rècord de la cursa amb un temps d'11,32. El primer local

de la categoria absoluta va ser Guillem Vaquer, amb una marca de 14,23.

La guanyadora de la categoria absoluta femenina va ser Núria Ramírez i el primer juvenil, Alberto Cant.

L'edició d'enguany de la cursa ha estat seguida per un nombrós públic que omplia els laterals de la carretera per on transcorria, i al seu torn cal destacar la gran participació d'atletes locals, en totes les categories, gràcies al ressorgiment del club d'atletisme de Porreres.

S'estanc

vell

Cafè - Restaurant

Carrer Palma, 29
Tel. 971 56 05 23
Vilafranca de Bonany

**PAPERERIA
ALMOINA**

Llibreria
Fotocòpies
Objectes de regal

C/. Almoina, 10
Tel. 971 16 80 19

i ara, Solarium

Non Estil
PERRUQUERIA I ESTÈTICA

UNISEX	
PERRUQUERIA	ESTÈTICA
extensions	depilacions
tallats de moda	neteja cutis
tints	decoració d'ungles
banyes de color	tint de pestanyes
tota casta de metxes	moldejats de pestanyes
moldejats	massatges
desarissat	manicures
recollits	pedicures
núvies	maquillatges
comunions	
etc...	

**obert de dimarts a divendres de
9 a 12 i de 15 a 20 h
dissabte tot el dia**

C/ Passaratx, 114
Tel. 971 166 646 - PORRERES

**MOSSÈN JOAN ROSSELLÓ REP LA
MEDALLA DE L'ASSOCIACIÓ
D'ARXIVERS DE L'ESGLÉSIA**

Mossèn Joan Roselló Lliteras (Porreres, 1933), el “capellà de can Güia” ha estat distingit amb la Medalla de l'Associació d'Arxivers de l'Església d'Espanya, en el marc del seu XXVI congrés, celebrat a Bilbao el passat mes de setembre.

Don Joan, ara a la Residència Parroquial de Porreres, continua treballant amb l'ordinador, malgrat les seves limitacions físiques.

Doctor en filosofia per la Universitat de Sant Tomàs d'Aquino (Roma, 1950) i en història per la UIB (Palma, 1987), diplomad en arxivística (1972) i en paleografia i diplomàtica (1973) a l'Escola de l'Arxiu Secret del Vaticà. Va ocupar el càrrec d'arxiver diocesà del Bisbat de Mallorca des del 1966 fins a la seva jubilació, va ser bibliotecari de la Biblioteca Episcopal i delegat episcopal del Tresor Documental Bibliogràfic de la Diòcesi de Mallorca. Entre 1985 i 1994 va ocupar el càrrec de professor associat de la Universitat de les Illes

Balears. A la vegada va dirigir cursos d'arxivística a nivell superior i va impulsar diverses publicacions de l'Arxiu Diocesà.

DIA DE TOTS SANTS

L'Oratori de la Santa Creu va quedar petit per donar cabuda als prop de 300 feligresos de la Parròquia de Porreres que van assistir a la tradicional missa de Tots Sants.

Un cop finalitzat l'acte religiós, els presents es van dirigir a l'entrada del cementiri per resar un emotiu “responso” en què es va tenir un especial record pels més de 70 difunts que hi ha hagut des de la celebració de l'any passat.

**LA TRADICIÓ, LA MODERNITAT I EL
BON TEMPS ACOMPANYAREN LA FIRA
DE PORRERES**

Van ser molts els visitants que es van acostar durant tota la jornada per participar a sa Fira. A primeres hores del matí i aprofitant les benevolència de la climatologia, els cèntrics carrers de la localitat començaven a respirar l'ambient de festa preparant-se per la llarga jornada. Enguany, i segons comentava el batle, Bernat Bauçà, sa Fira s'ha muntat amb més modèstia que anys anteriors però amb les mateixes ganes de mostrar els productes locals, que segons Bauçà són de qualitat i perduren tota la vida.

La modèstia no ha impedit que es muntessin la XXVI Mostra de Bestiar Oví, la I Mostra de

PORRERES - tlf. 971 64 73 16

Maquinària Antiga, en la qual es podien observar una batedora en perfecte estat de conservació que portava anys en un magatzem i és propietat d'Antoni Bordoy, una màquina de segar de tracció animal i una porgadora, la III Mostra Fira Artesana, la VIII Fira Jove, la IV Fira de Salut, la Fira Ecològica, la XII Mostra de Cavalls, la VIII Jam Sessió Sa Fira, i l'exposició de motos i cotxes antics.

CURIOSITAT

Eleccions Generals a Porrera

TOMB HISTÒRIC: EL PSC-PSOE PERD L'HEGEMONIA

Joan Barceló Xibic

Per primera vegada en molt de temps, el poble de Porrera no va recolzar la llista del PSC així com ho havia fet regularment els darrers temps. L'enfonsament del PSOE també s'ha fet palès a l'agermanada vila. Això sí, els beneficiats no han estat els de les gavines, que només varen aconseguir 14 vots. En aquesta ocasió la candidatura més votada fou la de CIU amb 64 vots i en segon lloc quedaren empatats el PSC-PSOE i Esquerra Republicana-Reagrupament.cat amb 57 vots, seguits per ICV-EUiA amb 28 vots. Les demés candidatures en sumaren 8, mentre que 6

porrerans/es votaren en blanc i 4 foren les papeletes nul·les. La participació, que va baixar 15 punts percentuals en relació a les generals de 2008, fou del 62'14 % (cens: 383).

Cal informar-vos que de 23 nuclis de població que hi ha al Priorat, 11 estan governats pels nacionalistes conservadors (CIU) i els 12 restants ho estan per formacions independentistes i/o progressistes (PSC i Esquerra Republicana, majorment). De entre totes aquestes poblacions el PP no té un sol regidor. Com per aquí,...vaja!!

floristeria i jardineria

CanMurtó

COMPOSICIONS FLORALS
PER A NOCES, COMUNIONS
I TOT TIPUS DE CELEBRACIONS

C/ Sa Galla, 92 - 07260 PORRERES
Tel. 971 647 053 - Mòvil. 689 689 667
Fax. 971 647 053

porrereta

porreretes

music-bar

tel. 971 16 83 10

CAUSA I.081/36: L'ASSASSINAT DELS MARIONS

Bartomeu Garí - Catalina Maria Garí

Des de fa un parell de mesos l'associació Memòria de Mallorca està digitalitzant les causes judicials de les Balears relacionades amb la repressió franquista durant la Guerra Civil que es troben a l'arxiu del Togat militar de les Balears. Cal mencionar que la digitalització es pot dur a terme gràcies a dues subvencions atorgades pel Ministeri de Presidència del Govern presidit pel sr. José Luís Rodríguez Zapatero.

Memòria de Mallorca ha contractat dos becaris llicenciats en història que a hores d'ara i sota la supervisió dels investigadors de l'associació realitzen el

buidatge, fotografiat i catalogació de totes i cada una de les causes de la Guerra Civil a Mallorca. Quan finalitzi aquest acurat treball, s'obrirà una plana web dirigida a historiadors, investigadors i familiars els quals podran accedir a la informació digitalitzada sempre que no se'n faci un mal ús d'ella.

Les causes són una font importantíssima i extensa que ajudarà a interpretar i conèixer un poc més el desenvolupament de les accions militars de l'expedició republicana a les costes del Llevant mallorquí i la repressió feixista exercida contra els denominats "desafectes".

Climent Garau Juan amb les seves germanes
Catalina i Maria

Joan Garau Juan acompanyat dels seus pares,
Climent Garau Móra i Maria Juan Julià.

“Aquestes dues imatges, encara que siguin d'un grapat d'anys anteriors als fets, demostren la unió i estima que hi havia a la família de Can Marió. La guerra ho va desbaratar tot i va originar un patiment desmesurat. Un dolor de tota una família que avui a primers de segle XXI encara es recorda com si hagués passat ahir mateix”.

Simó Tortella

Els primers resultats no s'han fet esperar. El passat dia 22 de novembre el Dr. Josep Massot i Muntaner va presentar "Les represàlies de Franco contra els militars «poc addictes». La «Causa del mando» de 1936 a Mallorca", que és l'estudi basat en la causa 977/36 de l'arxiu militar.

Aquesta diligència contra el comandant militar de les Balears, Aurelio Díaz de Freijó, tres dels membres més destacats del seu Estat Major, el primer cap d'operacions contra la tropa de Bayo -el coronel Emilio Ramos- i tres caps de les columnes que lluitaren a Portocristo i a Son Servera fou posada en marxa el 1936, per ordre directe del general Franco. Sens dubta, un material de gran interès per al coneixement de les intimitats de l'esclat de la guerra a Mallorca i de les desavinences entre els sectors militars i civils rebel·lats el juliol de 1936 contra el poder legítim de la Segona República.

Pel que respecta a l'estudi de la Guerra Civil a Porreres, trobam, entre altres coses un lligall importantíssim, es tracta de la causa núm. 1.081/1.936 que correspon "*al hallazgo de cadáveres de Juan Garau Juan, Clemente Garau Juan*" i dues persones més. Aquest procediment aporta dades molt interessants dels darrers instants de la vida dels germans *Marió* la nit del 22 al 23 de setembre de 1936, així com informació dels mètodes repressius dels agressors feixistes quan utilitzaven la tècnica dels "*paseos*", és a dir, els botxins cercaven les persones que formaven part de

les llistes elaborades. Generalment, els segrestaven dels seus domicilis i a la nit eren portats de "passeig", aquest acabava amb una execució a una paret d'un cementeri, camí o cuneta.

Després de les execucions i la troballa dels cadàvers, s'iniciaven les diligències per tal d'identificar la víctima o víctimes i investigar els autors del crim. El procediment també incloïa l'autòpsia, per tal de conèixer la causa de la mort. Tot seguit, s'ordenava l'inhumació dels cossos que eren enterrats a una "fossa comuna" del cementeri municipal més proper. Un cop oberta la causa es traslladava a l'Auditor de Guerra que seguia la investigació, però mai es trobaven proves, sempre el cas quedava arxivat per manca de proves acusatòries.

La causa 1.081/1.936 fou oberta pel jutge municipal sr Catalán a instàncies de la informació que va rebre del conserge del cementeri de Palma, Gabriel Bauzà Pérez que el va avisar de l'arribada a les nou del matí de dia 23 de setembre de 1936 de 4 cadàvers que foren trobats morts a les set del matí al camí dels Reis, a l'altura de la finca de son Puig d'Orfila. Eren els cossos de Cosme Bordoy Tugores de Felanitx, Joan Riera Sampol d'Alaró i els germans Climent i Joan Garau *de can Marió*.

El metge forense Marcial Garcia Roglá va apuntar que Joan Garau Juan midava 1'70 centímetres d'estatura, era de complexió forta, anava correctament vestit amb un traje de llaneta i portava un

BAR
Ca'n guillem
Tel. 971 64 74 95 PORRERES

Estanc Can Poo

Segells de goma. Tota casta d'impresos d'impremta.

Havans gravats per a festes.

Llibres de text. Revistes. Articles de papereria.

Juguetes. Perfumeria. Articles de regal

Avinguda Bisbe Campins, 12 • Porreres.

Tel. 971 16 66 36 - Fax: 971 64 70 24

capell de feltre gris amb un llaç negre. A les butxaques duia tres mocadors, una botella petita possiblement de medicament i una pinta rompuda. Per la seva banda, el batle *Marió* midava 1'68 centímetres, també de complexió forta, vestia un traje de llaneta de color obscur i portava tres mocadors blancs, sis estampetes religioses, un "cromo", dos fulls de paper de notes i un "escapulario" amb una medalla de metall de la Verge del Carme.

Tot seguit, els cossos foren despullats i la seva roba i objectes personals exposats al públic durant unes dies per a la seva identificació. Al cap d'unes hores, Joan Juan Garau, cosí dels *Marions* va reconèixer els cossos i les robes. Lluís Garau *de can Peret*, que cercava el seu germà el catedràtic Antoni Garau Bover, també va identificar els cossos de Climent i Joan.

Al mateix dia que foren trobats, van fer les autòpsies que foren practicades pels metges Garcia Roglá i Alonso Inisterra que inicialment dictaminaren "que son cadáveres desde hace unas diez horas, presentan varias heridas en distintas partes del cuerpo producidas por disparos de arma de fuego".

A les deu de la nit els germans Climent i Garau Juan juntament amb Cosme Bordoy Tugores de Felanitx i Joan Riera Sampol d'Alaró foren trets de la presó de Can Mir, carregats a un camió i traslladats als afores de Palma, al camí dels Reis. A l'altura de la possessió de Son Puig d'Orfila el vehicle va aturar el motor. Tots quatre baixaren de la caixa. De l'informe de la necròpsia podem extreure que, o bé els feren agenollar un vora l'altra a una distància d'uns 5 metres dels seus agressors o bé aquests estaven situats damunt una paret esperant els 4 homes. Al cap d'uns instants s'encengueren els fars i començà la descàrrega de bales. Joan Garau va rebre un impacte de bala al pit, Climent no va tenir tanta sort el seu cos fou crivellat per 4 impactes que el feriren a l'orella, al colze esquer, al coll i a l'espatlla; mentre agonitzaven foren rematats amb un tir al cap. Els botxins

utilitzaren per cometre els assassinats armes automàtiques calibre 9 mil·límetres. Unes hores més tard, els seus cossos foren inhumats "en el cementerio de esta ciudad en los hoyos del cuadro noveno". Les fosses comunes estaven situades a la part posterior del cementeri vell de Palma i distribuïdes per quadres de terra numerats.

Un temps després foren citades a declarar Maria Escarrer Barceló, esposa de Climent, i Maria Juan Garau, germana de Joan i Climent. Davant la Justícia Militar declararen que Climent i Joan Garau foren apressats pels falangistes de Porreres i morts a Palma. Després d'escoltar les paraules, les feren signar la declaració. Dies més tard, reberen els certificats de defunció que foren expedits a Palma el dia 8 de novembre de 1936. Pel mes d'agost de 1937, l'Auditor de Guerra, l'alferes d'artilleria Tomàs Feliu Blanes va decretar que la causa era "sobreseida provisionalmente por no haber sido posible saber quienes puedan ser los autores de las muertas".

Com podem veure, els expedients són una font d'un valor incalculable perquè ens informen dels procediments judicials, els mètodes emprats pels repressors, els indrets de la repressió, la localització de les fosses, entre d'altres. Ara bé, i com he dit abans, les causes mai aclareixen qui foren els autors dels assassinats, sempre eren tancades mesos després per manca de proves, per tant, no existia el judici contra els autors.

Curiosament més de setanta anys després dels fets, l'Audiència Nacional va decretar un nou arxivament de la causa oberta contra els responsables dels crims franquistes de la Guerra Civil iniciada pel jutge Baltasar Garzón, a més d'iniciar el proper més de gener un procediment judicial contra el magistrat pel delictes d'investigar la repressió feixista. I jo em deman: arribarà el dia que seran capaços fins i tot de fer seure a la cadira dels acusats a investigadors i historiadors pel simple "delictes" de descobrir la veritat de la repressió? Quin país!

PREGÀRIES PER LA PAU (1914)

Maria Barceló Crespi

Entre 1914 i 1918 es va viure una situació complicada pels esdeveniments de la Primera Guerra Mundial.

El dia 10 d'agost de 1914 el rector de Porreres mossèn Antoni Soler va escriure al bisbe de Mallorca una carta en la que li exposava que el dia abans, conforme a les ordes rebudes, es resaren a l'església les Lletanies de Tots els Sants, amb nombrosa concurrència de fidels i amb exposició solemne del Santíssim. Afegia que, si Déu vol, aquesta funció es repetiria els diumenges successius, mentre durassin les crítiques circumstàncies que es patien tot esperant que renaixés la pau perduda.¹

De bell nou el dia 8 de febrer de 1915 mossèn Soler tornava dirigir-se al bisbe per donar-li compte del que s'havia fet a la parròquia de Porreres per implorar la pau. Li comentava que el

dia abans s'havia celebrat una funció de rogatives perquè del cel es concedís el benefici de la pau, de tots tan desitjada. Durant tot el matí foren moltíssimes les persones d'ambdós sexes que s'acostaren a la Sagrada Taula per rebre a Jesús Sacramentat. Una nota molt simpàtica i commovedora va ser la comunió general que es convocà, a propòsit, per als nins i nines de totes les escoles de la població, concorrent a centenars, resant i practicant els exercicis a què estaven acostumats des de la vinguda de la Santa Missió.

El rector prosseguia contant que després de la missa major es verificà l'exposició solemne del Santíssim i acte continu es donà principi a la vela, entrant en el primer torn ell mateix seguit del vicari, el batle i el jutge municipal. En el segon torn hi prengueren part l'altre vicari, un sacerdot i els dos tinents de batle. Després, fins a la nit, homes, dones i joves de totes les classes socials de la vila. La funció de la nit, estant l'església plena de fidels, acabà amb la benedicció del Santíssim després de realitzats tots els actes.²

D'això no fa cent anys. Les guerres, dissortadament, continuen. El que ha desaparegut, en gran manera, és el sentiment i la participació en la religiositat popular. Com han canviat les coses!

¹ ADM, III/145/328.

² ADM, III/145/328.

Autos Veny

Tels: 971 58 15 77 - 971 58 10 54
Fax: 971 58 16 15
E-mail: gerencia@autosveny.com

12 100 5848-9426 TMS

Concesionario
Autos Veny, S.A.
Carretera Campos, s/n
07200 Felanitx
Illes Balears

**jaume
sastre
soler SL**
materials de construcció

ceràmiques i gres bigues imitació fusta
ciments saques aïllants canonades
lloguer de minicontenidors (Servei a domicili)

CARRER NOU, S/N
(SORTIDA CTRA. PORRERES-VILAFRANCA)
07260 - PORRERES
TEL. I FAX: 971 647102

NADALS SOLIDARIS?

Joan Miralles Plantalamor

Nadal és sense cap dubte el moment de l'any en que la gent és més receptiva a tot allò relacionat amb el món de la solidaritat. Les ONGD (Organització No Governamental per al desenvolupament) ho saben i per això s'esforcen en aconseguir, mitjançant intensives campanyes de màrqueting social, nous socis, apadrinaments, ingressos via venda de productes nadalencs, donatius especials o un simple ressò mediàtic de les causes que defensen que difícilment podran aconseguir al llarg de la resta de mesos de l'any.

Tot i que són pocs els qui no entren en el joc, gran part dels qui treballen o hem treballat en el món de la cooperació per al desenvolupament i/o la solidaritat ens lamentam que només sigui durant unes poques setmanes o quan s'esdevé alguna catàstrofe que la gent és receptiva. La majoria critiquen la banalització que es fa de la solidaritat entenent-se que aquesta, s'hauria de practicar durant tot l'any i no tant sols quan la música melancòlica de les nadales ens fan sentir melangia. Per això, en el calendari de tots aquells qui lluiten per mitigar les desigualtats socials, Nadal esdevé molt sovint una data ambigua amb un cert gust agre dolç.

Encara que la crítica anterior és compartida per gairebé tothom, sobretot als treballadors de les

ONGD laiques els crea cert neguit dependre de quelcom amb un marcat contingut mercantilista i un més que evident caràcter religiós. No sé quantes vegades he sentit dir d'amics i companys de feina que no els agradava el Nadal, supòs que deuen ser moltes perquè en no poques ocasions m'he arribat a sentir temorós de reconèixer que, encara no som una persona creient, sempre m'ha agradat el Nadal.

Potser perquè és en aquestes dates en que veig a tota la meva família reunida o potser perquè seguir els mateixos rituals any rere any em dona seguretat... No ho sé però sempre ha estat així. Faig aquesta confessió pública de la meva devoció nadalenca perquè som conscient que no som objectiu en l'anàlisi d'aquestes dates. Unes dates que, en contra del que molts pensen, crec necessàries també pel món de la solidaritat i més en els temps de cri-

sis econòmica actual.

Dic això perquè sovint es critiquen les nostres festes per la seva representativitat religiosa i s'apel·la a la seva supressió en pro d'una laïcització de la nostra societat. Tanmateix, poques vegades, per no dir gairebé mai, es creen alternatives a la funció social que aquestes dates representen afavorint encara que sigui sense voler-ho la descohesió social. Just el contrari del que feien les religions antigament que per norma general superposaven les seves dates damunt d'unes altres també plenes de significat com és el cas del mateix Nadal que abans de tenir el significat actual ja celebrava l'arribada del solstici d'hivern.

Avui en dia eliminam rituals i cerimònies sense reemplaçar-les per d'altres que ocupin el buit deixat. A mode d'exemple podem posar el bateig o el matrimoni, que complien la funció de presentar el nounat i la nova parella a la societat. En el segon cas, a més, proporcionar uns bens bàsics a la parella per començar la vida plegats, que després es retornaven a la societat anant a tots els convits de futures parelles... Quelcom que podríem considerar un préstec mediterrani sense interessos. És cert que a vegades se celebren festes per presentar el nounat a amics i familiars, noces laiques o fins i tot la signatura de la documentació que fa d'una

parella, parella de fet. Massa sovint però, i jo en som un bon exemple, no feim res.

Tornant al món de les ONGD, els Nadals, ens agradi o no, són una important font d'ingressos per al món de les ONGD. Ara fa uns dies la ja anual marató solidà-

ria de TV3 recaptava la no gens menyspreable quantitat de més de 7 milions d'euros. Una quantitat que, de no fer-se la marató, molt probablement no s'hagués aconseguit de les arques públiques atesa la situació de crisi actual. Amb això no vull dir que no vegi encertada la idea que cal perllongar

l'esperit cooperatiu i solidari al llarg de tot l'any, tan sols que no desvestim un sant si no n'hem de vestir un altre. Potser el Nadal és tan sols una il·lusió de bonhomia social. Tanmateix però és un miratge molt real. Bon Nadal a tots!

Bon Nadal a tots!

ESCOLES MALLORQUINES REBUTJA EL MODEL D'ELECCIÓ DE LLENGUA A LES ESCOLES

Escoles Mallorquines

Davant la notícia apareguda a premsa de l'aprovació al Consell de Govern del pressupost que donarà suport a la proposta de lliure elecció de llengua per part de les famílies el curs 2012/2013, Escoles Mallorquines vol manifestar el seu rebuig a aquesta nova agressió a la llengua catalana, per diferents motius:

Primer, perquè aquest model vol dir que per damunt del Projecte Educatiu de Centre, que defineix la llengua d'ensenyament i comunicació a l'escola a través del projecte lingüístic, romandrà la voluntat particular d'unes famílies.

Segon, perquè implica o bé que hi hagi d'haver dos mestres per atendre el mateix grup-classe emprant per a uns infants el català i per a altres el castellà. O bé, la separació dels infants en aules diferents, fet encara més greu per la seva naturalesa segregadora.

Tercer, perquè aquesta situació no és pedagògicament raonable ni defensable. No es pot emprar la llengua com un element de segregació i divisió dins l'escola. Ans al contrari, a l'escola la llengua ha estat un factor de cohesió i ja fa anys que és l'àmbit lingüísticament més normalitzat. La comunitat educativa ha fet una feina importantíssima al llarg del

darrers anys consolidant el català com a llengua d'aprenentatge i de comunicació, i aquest és un fet que creiem majoritàriament respectat i acceptat a la nostra societat.

Quart, perquè suposa una nova agressió a la llengua catalana. Introdueix un conflicte lingüístic i social a les escoles i ataca de front la normalització lingüística de la nostra llengua.

Per tot això, des del Moviment d'Escoles Mallorquines volem mostrar un cop més el nostre rebuig i indignació a les agressions a la llengua per part del Govern presidit pel Sr. Bauzá. També consideram que el Conseller Bosch hauria de centrar la seva tasca en la resolució dels problemes educatius urgents, com la reducció de ràtios; millorar les condicions dels centres; augment del suports psicopedagògics; atenció a l'alumnat nouvingut... i un llarg etcètera. I no pas, dedicar el seu temps a fer més retallades i malmetre el català.

Igualment, des d'Escoles Mallorquines, volem fer arribar tot el nostre suport a tota la comunitat educativa perquè continuï amb la seva tasca de normalització lingüística. I encoratjar-los a seguir endavant en la lluita pels drets lingüístics i educatius davant els continus atacs del Govern del Partit Popular.

PREGUNTES I RESPOSTES: GRÀCIES, PORRERES!

Bartomeu J. Barceló

Tots sabem que són molts els factors que determinen la vida d'una persona. Un dels més importants, al meu parer, és saber contestar amb encert un grapat de preguntes, no massa tampoc, amb les quals ens topam pel simple fet de viure, preguntes que ens fan els altres o bé nosaltres mateixos. *Cap a on vas?* per exemple, és una pregunta que qüestiona el que fem en relació als nostres plans o a les conseqüències de les nostres accions. *I tu, què voldràs ser?* és una altra interrogant que, més prest o més tard, ens porta alguna reflexió important al voltant de les diverses identitats que conformen la personalitat. En fi, i per posar un tercer exemple — perquè vosaltres de ben segur que en trobareu una partida més— quan algú ens demana: *M'estimes?* la nostra resposta — si no tenim un caràcter malsofert o no som com els polítics magres que mai no arriben a

definir-se!— segur que tindrà molt de valor perquè..., què hi ha més important que l'amor?

Quan era un al·lot pucer, una dona em va demanar: *I tu, Tomeu, a qui estimes més a ton pare o a ta mare?* No us ho han demanat mai, això? O, en qual-sevol cas, em direu que tampoc us heu trobat en la situació de saber si estimau més un pretendent que no un altre? En el meu cas, no vaig dubtar gaire la resposta que havia de donar a aquella dona —que era una parenta tafanera decidida a posar-me en un compromís per comprovar si el fill de na Maria Boteta i d'en Pau Terrible creixia com tocava o bé estava embambat. «Els estim a tots dos» vaig dir-li, al mateix temps que trobava que la pregunta era molt beneïta i que desmereixia la persona que la feia.

Ben diferent, pel que fa a l'interès de la pregunta, va ser el cas

que vaig sentir-li contar a l'amic Joan Melià. S'estrevengué que una de les alegries més vives que va tenir ell mateix va ser quan va resoldre el dubte de saber a quina escola portaria els seus fills. Entusiasmadíssim per la decisió, tot d'una li va voler dir a na Dolors, la seva dona. Ella, amb una mostra inequívoca del que significa l'esperit femení, li va contestar: «Em sembla molt bé aquesta escola, Joan, però en tot cas, que no convendria primer que féssim els infants?». Preguntes i respostes... que fan girar el món! Pensau, a més, que solem dir que qui mal entén, mal respon. Venc a dir que ens podem errar tant a l'hora de demanar com en el moment de contestar. Ara bé, les equivocacions, si no som massa orgullosos o estirats, ens ajudaran, en haver de tornar-hi, a respondre millor.

Encara record que el meu conco, en Joan Boteta, si em sentia dir qualche flastomia — que jo amollava per bravejar talment els parroquians d'aquells cafès que anomenàvem *d'hommes*—, em feia saber que *parlar bé val molt i costa poc*. Quina gran veritat! O sigui que les paraules —i els fets!— agafen de vegades el camí que no toca i ens fan equivocar. Són aquestes les errades que ens permetran afinar millor el que hem de dir

o el que hem de fer quan es torni a presentar l'ocasió. Aquestes situacions propicien, idò, una altra bona pregunta: *Què, ja ho has après?*

Amb tota aquesta lletania d'interrogants és segur que us demanareu: *On vols anar a parar?* Molt senzill: a una nova pregunta, una pregunta que sempre ha encaçat els humans d'ençà que el món és món i que, segons com, és mala de respondre: *I tu, d'on ets?* Sí, mala de respondre perquè, en realitat, podem saber d'on som? Sense anar més enfora, agafau el meu cas. Bastaria dir que som de *can Boteta* o he de dir també de *can Terrible*? I no som també, en part, de *ca na Vedora*? I de *can Pesta* o de *can Rasca*? I de *ca na Gigerena*? Buf, vaja reguitzell de malnoms! Certament, tots els parentius donen pistes per saber d'on vénc i d'on som. I, posats a ser cosmopolites, també podria contestar aquell tòpic un pèl vanitos segons el qual ens sentim ciutadans del món! Però, al cap i a la fi, d'on punyetes és una persona? D'allà on neix? D'allà on

viu? D'allà on es guanya les sopes? Res, massa preguntes!

La veritat és que he escrit fins aquí no per dir-vos que som de Porreres, sinó per defensar que un mateix pot sentir-se d'un lloc tot i que no hi hagi fet la vida o, si voleu, la major part de la seva vida. Visc a Campanet però, d'alguna manera, també ho faig a Porreres, perquè encara ara, tants anys després, quan som a la vila és com si em veiés agafar de nou la bicicleta per pujar a Montisio com feia altre temps cada horabaixa, o jugar pel carrer Major, o xapar albercocs, o caminar pel carrer del Vent amb el padrí i en Tumi, un quissonet blanc com la neu, abans d'agafar el camí de Marina per arribar fins el pont de l'Olivar o... Guard, com aquests, tants i tants records que encara ara m'emocion quan veig que els tenc ben vius dins la memòria, quan els sent encara tan intensos, tan benèfics, quan veig que els puc compartir..., potser per això vaig decidir escriure'ls.

Dia 29 d'octubre passat, dissabte de la fira, vaig tenir la immensa sort de poder presentar a Porreres dues obres de narrativa, *La fosca blava* —la meva primera novel·la— i *La infància transparent* —un recull de quaranta-vuit contes—, ambdues publicacions editades enguany per Leonard Muntaner. Na Joana Mora, activa presidenta de l'Agrupació Cultural, va tenir l'amabilitat de proposar-me l'esdeveniment i d'oferir-me tot el seu suport. Finalment, en Joan Enric Capellà, en Joan Melià i n'Antoni Serra accediren a acompanyar-nos a la taula de l'acte. A tots els he d'agrair de nou les seves paraules i la seva dedicació.

Ara bé, el que em va emocionar més va ser l'enorme calidesa i interès que va mostrar la gent porrerenca que estibava l'antic escorxador, ara reconvertit en biblioteca municipal, una gent que em va fer moltíssim de cas i que al principi devia demanar-se qui era aquest desconegut Tomeu Barceló que s'atrevia a

Pa d'Or

Taller de Restauració i Conservació

Els nostres serveis: Mobiliari antic, policromia i daurats, datació imatgeria i retaula, talla de fusta, marqueteria, laca japonesa i pintura decorativa.

Sala, 19 · 07260 Porreres · Mallorca · Tel. 971 16 66 14
e-mail: pador@padorrestauracio.com · www.padorrestauracio.com

BM Esport · Sabates

Ballester Melià

C/. L'Almoina, 19
07260 PORRERES

Tel. 971 16 82 76
Tel. Part. 971 64 74 21

mostrar el nas per devers n'Hereveta... més interrogants, idò!

Qui som? Bona pregunta! Mirau, tenc cinquanta-quatre anys i us diria que encara ara no ho he arribat a aclarir! Per descomptat que no som ningú de l'altre món, en tot cas un altre Tomeu Barceló més entre tots aquests que la terra porrerenca ha estat capaç d'engendrar, un personatge porrerenc de naixença i de sentiment, un bergant fet amb el mateix patró que molts altres porrerencs que han intentat fer molta feina —i, tanmateix, mai no en feim abastament— i que també han procurat respectar els altres, ja fossin familiars, amistats o conciutadans.

Potser per això, em va semblar excessiu venir a Porreres a presentar dos llibres i que els porrerencs m'haguessin de fer *santos*. Com podia agrair la bondat que Porreres havia tengut sempre amb mi? Com fer un acte on tots ens sentíssim un poc protagonistes? Vaig pensar que el millor seria compartir la presentació, directament o gràcies a les fotografies, amb moltes de les persones que vaig conèixer quan era infant, aquelles que meravellaren la meva infantesa i adolescència —com na Pilar Soler, na Catalina Torres, na Maria Torres, na Francisca Nicolau i na Margalida Torres—, uns caràcters que la Providència va posar en el meu camí i que, d'alguna manera, un dia llunyà em vàrem demanar:

«*Vols que t'ajudem a créixer?*» Jo els vaig dir que sí com qui deixa ploure, com qui alena l'aire fresc del matí, com qui beu l'aigua que assacia la set més antiga i fosca que coneix l'ésser humà: la soledat.

El temps, que passa aviat, ha fet possible que devora totes aquestes amistats porrerencques de fa quaranta anys n'hagin sorgides de noves, persones d'una tendresa i d'una cordialitat —que és una paraula que ve de cor!— impagables, persones intel·ligents i senzilles que han sabut obrir la closca —closca dura, closca closa— del meu entotsolament. I per això vaig convidar-les a totes, a elles i als seus parents i amics, i així plegats poder mirar un grapat de fotografies antigues d'infants i de famílies, de pares i de mares, de padrins i de padrines, de concos i de ties, tot un esbart de personatges que ens varen dir ben fort i ben clar: «Si vosaltres sou aquí és gràcies a nosaltres, els antics caminants d'aquests carrers de Porreres, els que bastírem una comunitat que no se vincla ni se trenca, que no se romp ni se romprà!»

En nom de tots ells, però, m'heu de deixar destacar dues fesomies, dos esperits femenins de gran potència, dues veritables dones 2.0, dues meravelles de la Natura que m'han fet renèixer i que m'han assistit en aquest retorn, en aquest *nou part*, dues *comares* insubstituïbles: na Catalina Gar-

cia i na Margalida Barceló. Sense elles no hagués pogut fer una presentació com la que férem, contundent, senzilla, emocionant, intensa, inoblidable.

No puc posar més noms, ho heu d'entendre, però n'hi ha més; en qualsevol cas, esper haver-los posat tots en la relació d'agraïments que va al final del muntatge audiovisual amb el qual tancàrem la presentació. Gràcies de nou a tothom.

Sempre estaré en deute amb Porreres. Saber que hi ha gent que ens estima és un sentiment que arriba fondo. A més, responsabilitza. El meu deure és saber-ho reconèixer. Ho sé bé per la meva professió i per la meva pròpia vida: la manca d'amor és l'origen de tots els mals. La gent de Porreres em sabéreu acollir fa anys i ara tres quarts del mateix. Ja he dit que no tenc, ni vull tenir, més mèrit que el de ser un més entre vosaltres, amb els encerts i els petits vicis que ens són propis i, això sí, mantenir-me —com deia el poeta— fidel per sempre més al servei d'aquest poble.

—I què —li varen demanar—, tanmateix ja saps d'on ets?

—Sí —va contestar ell—, som d'allà on viu l'Amor.

Gràcies, Porreres, per fer-ho possible i que sia per molts d'anys!

DESENVOLUPAMENT O DECREIXEMENT ?

Joan Miralles Plantalamor

L'ecomomista Arcadi Oliveres s'ha convertit en els darrers anys en un dels principals defensors del decreixement al nostre país, contribuint de manera decidida al debat crític sobre el nostre model de consum i societat. Per a qui no estigui familiaritzat amb el terme, el decreixement és una corrent de pensament que propugna que no basta en desenvolupar-se sostenible sinó que, per evitar el col·lapse del planeta, cal anar més enllà i decreixen en el nostre consum i, fins i tot, en alguns casos aturar de consumir.

La postura, que no és nova, va guanyant adeptes entre els sectors més ecologistes i altermundistes de la nostra societat abandonant el clavegueram ideològic on vivia amagat en ser acusat per la major part dels economistes de friquis-me ideològic i erigint-se poc a poc en una de les alternatives més reeixides al neoliberalisme econòmic.

El decreixement aporta una visió novedosa que pretén deixar per superat el debat de la sostenibilitat ara acusat, qui ho hauria de dir, d'insostenible. Per als defensors del decreixement no basta en créixer sostenible perquè la sostenibilitat i la perdurabilitat d'un creixement continuat és de per si una fal·làcia que es pot mantenir tan sols gràcies al fet que els habitants del Nord consumim els recursos dels habitants del Sud. Per això, el desenvolupament del sud passa necessàriament per un decreixement al Nord.

Però si desenvolupament sostenible vol dir aquell que es pot perpetuar en el temps que vol dir en si mateix desenvolupament? Les definicions "clàssiques", i no

per això en desús, entenen el desenvolupament des d'una perspectiva estrictament econòmica identificant el terme amb el creixement econòmic i en part d'aquí rau la defensa del decreixement. Per contra, les perspectives més modernes, aparegudes sobretot a partir dels anys setanta, posen en entredit aquesta concepció sense menysprear la importància que l'economia té en el desenvolupament d'un país, regió i/o comunitat.

Així, per exemple, un dels índexs més usats per la cooperació al desenvolupament és l'índex de desenvolupament humà. Aquest, creat al 1990 pel Programa de Nacions Unides per al Desenvolupament (PNUD), sorgí en part com a corrent crítica a les definicions de desenvolupament exclusivament materialistes que sovint prenen el PIB com a únic indicador de desenvolupament humà. Per això, aquest índex pren indicadors molt diversos

que integren aspectes de caràcter sociocultural com ara l'esperança de vida al néixer, l'alfabetització, el PIB per càpita en termes de paritat del poder adquisitiu.

Tot i amb això, dues de les principals crítiques a aquest indicador han estat que es continuen deixant de banda molts d'altres indicadors de caràcter més qualitatiu i en certa manera intangibles així com també la seva baixa fiabilitat degut a les divergències metodològiques existents en la recopilació de les dades al sí dels estats. En qualsevol cas, la major part dels experts, i fins i tot els defensors del decreixement, consideren aquest indicador com un avanç respecte a la definició clàssica de desenvolupament en afavorir una visió més amplia i humana del mateix.

D'altra banda, una limitació de l'IDH és que no té en

compte el cost mediambiental del desenvolupament encara que s'ha de reconèixer que aquest és molt difícil de calcular en un món en què la producció està de cada vegada més i més deslocalitzada. Tot i això s'ha de dir que existeixen nombrosíssims indicadors que complementàriament a l'IDH avaluen el cost mediambiental del nostre desenvolupament entre el que cal destacar la petjada ecològica, que calcula l'impacte de l'activitat humana en el medi indicant les hectàries de massa boscosa necessàries per a sobreviure amb un nivell de consum determinat.

Potser però és aquí el quid de la qüestió atès que els defensors del decreixement, encara que centren principalment la seva crítica a l'actual model de consum, també ho fan a la mateixa concepció de desenvolupament que per a ells respondria de per si al pilar de la lògica capitalista, precisament el creixement. No entraré ara a analitzar el concepte de petjada ecològica tan sols dir que no pocs científics reconeguts i els mateixos defensors del decreixement afirmen que si tot el món es volgués desenvolupar amb els nostres nivells de consum farien falta varis planetes. Vaja, que com dèiem al principi el nostre consum actual és insostenible i no ens queda més remei que reduir-lo.

Per això, entenc, com no pot ser d'una altra manera, que els nostres nivells de consum són insostenibles i que cal canviar-los però més que canviar el model de societat de consum crec que el que canviarem serà a manera de consumir. Consumirem sense cap mena de dubte productes que es puguin regenerar i apostarem de cada vegada més perls bens intangibles, com són ara mateix el turisme o totes aquelles experiències que ens alteren els sentit i ens desperten les emocions. Canviarem les energies fòssils per energies renovables, ampliarem l'IDH amb nous indicadors i globalment treballarem per a una major justícia social, tanmateix però, sempre voldrem allò que no tenim i recercarem una i altra vegada nous productes que ens aportin sensacions noves i trenquin amb la nostra rutina diària.

Per tant, la pregunta per a mi deixa de ser si el desenvolupament és inabastable per a tota la humanitat ja que de per si el desenvolupament és una realitat, sinó quin és el desenvolupament que volem. Una pregunta que probablement no caldrà contestar perquè els recursos són els que són i tard o d'hora ells seran qui ens marcaran el camí a seguir.

SEMPRE LES PARAULES

Jaume Rosselló Tomàs

Degoten invariablement
i sense més importància que l'habitual,
quasi amagades per l'absurda monotonia del
temps
essencialment aturat, inútilment present,
regalimant pels records, les paraules... sempre les
paraules.

Tantes llunes ja voltades, tants de sols dels pri-
mers mots
i el codi creix identificant gemecs, sensacions,
sentiments...
i amb l'excusa de facilitar la intel·ligència
es fan cada cop més incomprendibles.
Dir t'estim pot significar tantes coses...

Les paraules, sempre les paraules,
no les confonen les llengües.
Les confon la voluntat dels qui només volen par-
lar i no escoltar,
dels qui confien amb la passivitat o agressivitat
de les masses manipulades
i tenen por de l'home lliure pensador,
perquè el nostre singular pensament és el que ens
fa únics i lliures.

La llengua, la meua llengua,
la de la gent que m'estima i que estim.
Quan parlem de viure, de sentir, sincera i hones-
tament,
quan parlem cap a fora talment com parlem cap
endins
la meua llengua és lliure i única
i, com totes les altres,
també és el centre de l'univers.

El col·locador de paraules treballa incansable-
ment,
sols pel plaer de recol·locar els sons dels fonemes,
políticament incorrecte i sense errors...

La meua llengua...

Estimar...

Les paraules... no les confonen les llengües.

L'ESCOLA AVUI

Equip Directiu - CC Verge de Monti-sion

Estem molt avesats a sentir pertot arreu que els nins d'ara no són com els d'abans, que no saben jugar, que es passen tot el dia davant la televisió, que no saben fer res tot sols, que necessiten dels pares per qualsevol cosa... i, en part, això és cert.

I direm en part, perquè també sabem que algunes d'aquestes coses, en alguns dels nins que coneixem, són certes.

Però tombem la truita cap a l'altre costat, no analitzem només els nins d'avui, sinó el món d'avui. Pares que per poder "sobreviure" treballen totes les hores que poden (si tenen la sort de tenir treball), carrers plens de cotxes i motos i bicicletes i patinets, que no miren massa si hi ha nins damunt les aceres, o una pilota travessant el carrer, o un parc aprop... . Gent que passa més pena per que no es ratlli el retrovisor del cotxe que per passar per damunt dels peus d'aquella persona major que espera damunt de l'acera. El món d'avui ha canviat, i tots, nins i grans també.

I què volem dels nins d'avui?

A l'escola ens toca una part de feina no massa fàcil, ja que els nins van canviant tan ràpidament, que quan estem acostumats a una manera de fer, de ser, de motivar, d'enganxar... els nins ja no estan interessats per aquelles coses. La societat corre molt, nosaltres anam corrent a totes bandes, no tenim temps d'aturar-nos a disfrutar de les petites coses, els nins tampoc.

Els viuen al nostre ritme, s'adapten al moment que els ha tocat viure, i ho fan de la manera més senzilla possible, és qüestió de sobreviure. Tenen tot un grapat de virtuts que abans eren impensables, són desperts, espavilats, grans pensadors, són supervivents dins d'una societat no pensada perquè ells es desenvolupin com a persones.

El fet d'educar a nins d'avui requereix d'un canvi per part de tots, pares, mestres, alumnes... ja no

podem pensar que la forma en la que ens varen educar a nosaltres era millor, perquè no seria cert, ni just, ni que avui ja no s'aprenen tantes coses ni tan ben apreses, ja que tampoc seria cert.

Parlant de nins de primària, la tasca dels mestres es centra en acompanyar, facilitar, ajudar, resoldre dubtes, guiar... donar la mà als nins per poder fer amb èxit el camí del seu aprenentatge.

Intentam treballar amb els nins d'avui perquè siguin persones competents, que puguin anar per la vida sense fer mal a ningú, que reconeixin les diferències entre allò ben fet i allò millorable, que entenguin que després d'un mal moment, sempre n'hauria de venir un de bo, que de les seves frustracions en poguessin aprendre una gran lliçó. Ningú ho fa tot bé, ni al primer cop.

Les escoles d'avui tenim una tasca que va molt més enllà de les taules de multiplicar, del verb haver i de tot allò conceptual. La nostra tasca s'ha de centrar en ajudar les famílies i que les famílies ens ajudin a fer nins d'avui, que puguin parlar, escoltar, escriure, expressar, sentir, estimar, i sobretot que puguin anar per la vida sense deixar la marca del seu pas.

Que els reis màgics d'Orient vinguin carregats no sols de joguets, sinó també de bons sentiments i desitjos per al proper any.

CP ESCOLA NOVA

Decoració nadalenca del centre

A la nostra escola, exactament ara fa uns onze anys, les famílies col·laboren amb la decoració nadalenca del centre.

Els primers anys, l'equip de mestres donàvem algunes indicacions, consells...però enguany decidírem confiar amb la sorpresa, l'originalitat, la imaginació i el saber fer de cada família.

Els resultats han estat insuperables !

Les famílies han treballat de valent juntament amb els seus fills i filles. Han respectat que la nostra escola és un centre ecoambiental i han utilitzat materials de rebuig i reutilitzat més que mai.

Per tant, la nostra més sincera enhorabona a totes les famílies per la feina feta.

Gràcies i seguiu així !!!

GIMCANA FAMILIAR

Quin nom té la revista actual de Porreres? (*Porres, Llum d'Oli o Foganya*)...aquesta va ser una de les preguntes de coneixements que varen haver de contestar els participants a la Primera Gimcana Familiar organitzada per l'APIMA de l'Escola Nova, el passat 6 de desembre.

Catorze foren els equips participants. Després de les explicacions de la presidenta de l'APIMA es

varen iniciar les 14 proves d'habilitat, destresa, forma física...Una era d'enfilar agulles amb filera, una altra d'embolicar un membre de l'equip amb paper de vàter, un mini circuit on havien de passar per un túnel de rodes, amb ajuda de cartons intentar fer un gol a una porteria molt petita amb una pilota de ping-pong (ho heu provat? Necessiten molta paciència !!!), amb les cames fermades amb una corda, aquesta vegada amb una pilota de futbol, fer gol a una porteria de veres, ensumar i endevinar que hi havia dins el pot, llocs de Porres que s'havien de fer en mímica, amb una cinquantena de tassons intentar fer una torre, explo-

PORRERES - tlf. 971 64 73 16

tar globus i dir que era l'endevinalla que hi havia dins, amb un dau treure el 6 i haver de repetir un embarrussament fins que sortís...

Heu provat mai la reacció que fa un caramel *mentos* quan es posa en contacte amb Coca-cola? Idò, això també era una prova, de punteria, havíem d'endevinar el forat de la botella. Vos deixam amb l'endarrer del que passa perquè vos animeu a provar-ho.

Per acabar aquesta part de les proves físiques, varen haver de cercar per dins el pati de l'escola les peces d'un trencaclosques, sabeu que varen formar? L'escut de Porreres !!!

Seguit de les proves i per descansar un poquet, els participants asseguts per grups es disposaren a contestar una sèrie de preguntes teòriques. Totes estaven relacionades en Porreres, tema central de l'escola durant tot el curs.

Arribava l'hora del recompte, va ser difícil, tothom ho havia fet molt bé. Va sortir un grup guanyador. Per celebrar el bé que havia anat tot el matí, ho feren amb un dinar-torrada.

Així ho recorden alguns dels participants

Per saber l'opinió més directa de com pares-mares-cosins-alumnes s'ho havien passat hem parlat amb dos dels participants:

Antònia Rosselló

(mare d'un alumne de 5 i un de 3 anys:

-Què és el que més te va agradar?

Poder fer coses junts fills i pares.

-Quina prova vares trobar més difícil?

La del circuit, sobretot a l'hora de fer la cucavela.

-Trobes que ho han de tornar repetir?

Sí, i tant, els nins només me demanen quan ho tornaran fer.

Mateu Barceló, alumne de 2n:

-Què és el que més te va agradar?

La prova de ficar el "mentos" dins la Coca-cola.

-Quina prova trobares més difícil?

La de les endevinalles.

-Trobes que l'han de tornar repetir?

Si, me va agradar molt passar aquest matí diferent a l'escola.

I com diuen una imatge val més que mil paraules i aquí en teniu la prova.

TOT EL QUE NECESSITES PER PRACTICAR EL TEU ESPORT

Carrer d'en Sala, 7
07260 PORRERES

esportesplai@terra.es
Tel. 971 16 83 13

Bàrbara-Art
DECORACIÓ - ANTIC

Gabriel Cortés

MESTRE ARTESÀ LLAUNER

FANALS MALLORQUINS - RESTAURACIÓ DE METALLS

Pl Molí de N'AMENQUAL, 10 - TELÈFON I FAX 971 64 72 41 - 07260 PORRERES

REINAUGURADA LA PENYA MALLORQUINISTA LLUÍS SITJAR DE PORRERES

La Nova Junta

El passat 28 de novembre es va reinaugar la Penya Mallorquinista Lluís Sitjar de Porreres. Vàrem poder gaudir de la presència del president Jaume Cladera, del vicepresident Llorenç Serra Ferrer, Joaquín Caparrós i part del seu cos tècnic, Luci Martín, Lluís Llopis i Aurelio Ruíz i els jugadors Tomer Hemed i Yerai.

Un centenar de persones, entre les quals molts de nins i nines, poderen fotografiar-se amb ells i

demanar autògrafs. El Club obsequià als seguidors amb alguns regals.

L'entrenador dirigí unes paraules al públic assistent i expressà la seva alegria per ser la primera penya que visitava, des de que va arribar a Mallorca.

Després de les presentacions va tenir lloc un sopar, a la nova seu de la penya, al restaurant de Ses Forques. A partir d'ara es podran treure els tiquets del servei d'autobús que ofereix la Penya de Porreres per anar a veure els partits que el RCD Mallorca juga a l'Iberostar Estadi (Son Moix).

Al sopar també hi assistiren, el coordinador de futbol base, Antoni Prats, el coordinador de l'àrea social Jordi Morey, Paco Galmés, directiu del futbol formatiu, Joan Forteza l'enllaç amb els jugadors o amb els exfutbolistes i Julià Mir president de l'associació d'exjugadors.

La nova junta la formen:

Presidenta: Catalina Nadal

Vicepresident: Ramón Ruíz

Secretari: Joan Lliteres

Tresorer: Joan Mora

Vocals: Joan Font, Juan Ramón García, Miquel

Àngel Nicolau i David López

Des de la Penya volem agrair la feina i l'esforç que ha fet Jordi Morey, ja que gràcies a ell vàrem poder dur a terme aquesta festa.

Volem recordar que ja ha començat la campanya de socis de la Penya a un preu de 10€ anuals els adults i de 5 euros els nins i nines menors de 18 anys. Els interessats es podeu posar en contacte amb qualsevol membre de la Junta.

Amunt Mallorca !

Tlf 971 166994

www.algalia.net

Piscina municipal de Porreres

Horari:

07,00 a 22,00 de dilluns a divendres

09,00 a 20,00 dissabtes

Activitats:

AIGUA

Aquagym - Aquafitness - Aquagac

Matronatació

Natació per a totes les edats

Natació terapèutica

SALA

Abdominals express - Aeròbic

BODYPUMP - G.A.C.

ProCycling - Pilates - Ritmes

Step - Step-tono - T.B.C.

CLASSES DE TENNIS I PÀDEL

SERVEI DE QUIROMASSATGE

CONSULTORI DIETÈTIC

MANOLO FLORES, EXJUGADOR DEL CLUB BARCELONA DE BÀSQUET REFLEXIONA A PORRERES SOBRE L'EVOLUCIÓ D'AQUEST ESPORT

Josep Maria Sastre Bauçà

Als anys 70 hi havia una pista de bàsquet de les Illes Canàries on hi jugava un equip del que aleshores era la primera divisió.

Jugava a una pista descoberta, com per exemple la de ses Forques, i "allà no hi guanyava ningú mai". "Allà un dia durant un partit un àrbitre corria la banda i va desaparèixer entre el públic que estava just al límit de la línia de camp, l'havien agafat".

Aquesta fou una de les anècdotes que contà Manolo Flores (Mèrida, 1951), ex jugador del Club Barcelona de bàsquet que actualment forma part de l'organigrama del club.

Flores visità Porreres el cap de setmana de la Fira convidat per la Penya Barcelonista. Gràcies a la penya, el Club de Bàsquet va poder organitzar una conferència col·loqui a la Sala amb el que està considerat un dels millors jugadors espanyols dels anys 70.

Flores contà anècdotes i comparà el joc actual amb el del passat on desapareixien àrbitres de les bandes i destacà que abans es feien més punts en els partits. Interrogat pel públic assistent, no massa nombrós però sí molt curiós, Flores parlà de la "polèmica" sortida del Barça de Nacho Solozabal o d'aquell jugador de 2'17 que fitxà pel Barça però a qui "tanmateix el bàsquet no li agradava, era més del rock and roll", contà Flores.

No vam treure cap conclusió sobre quina època del bàsquet ha estat millor però el que quedar clar és que l'esport de la cistella ha evolucionat cap a bé en la majoria d'aspectes i sobretot en el respecte pels àrbitres, els rivals i, en general, el respecte cap al mateix esport que, al cap i a la fi, és tenir respecte pel públic.

Manolo Flores i el regidor d'esports Jaume Martorell.

centre
d'anàlisis
biològiques
s.a.

Anàlisis Clínicas

Antònia Sastre Barceló
Farmacèutica

Consulta: Dilluns i dimecres
de 8:30 a 10 hores

Carrer l'Almoina, 49
Tel. 971 64 70 84

Assegurances: Adeslas, Asisa-Muface, Agrupació Mútua,
Axa-Mare Nostrum, Imeco-Caja Salut, Groupama, L'Aliança, Novomedic...

LLUÍS RADO, UN BON FUTBOLISTA PORRERENC DELS ANYS 50

Transcripció:
Ponç Bover – Joan Barceló

Retall del setmanari "Mallorca Deportiva" de dia 1 d'agost del 1955 que parla de Lluís Rado.

Lluís Rado, escrit també Radó, va ser un dels millors futbolistes que han sortit de la pedrera porrerenca. La revista esportiva "Mallorca Deportiva" de dia 1 d'agost del 1955, aleshores molt difosa, li va dedicar una entrevista, signada per "P." que reproduïm tot seguit, traduïda i respectant al màxim el llenguatge de la època, en la qual podem veure perfectament la trajectòria d'aquest futbolista pel distints clubs illencs de primera fila:

"Teníem grans desitjos de parlar amb Rado, el bon extrem porrerenc. Aquest al·lot va jugar fa dues temporades, a les files del Constància, d'allà va passar al Mallorca on poc després, per les bones, li varen donar la baixa i llavors va ser quan va ingressar a l'equip de Porreres. Què va fer Rado perquè li donassin de forma fulminant l'acomiadament? El Mallorca no anava massa sobrat d'extrems i aquest que acomiadava havia tengut una temporada anterior molt prometedora a l'equip blanc. Per això, i també per altres coses, volíem parlar amb ell.

-Rado, què faràs la temporada propera?

- Jugaré en el Porreres, naturalment.

- A gust?

- Amb moltíssim gust.

- No preferiries jugar en un altre equip, en el Mallorca per exemple?

- Ja hi vaig estar en el Mallorca.

- Però no vares jugar ...

- No em varen donar cap oportunitat, per més que ho desitjava.

- Explica-m'ho des del principi. Qui et va duu al Mallorca?

- Un amic.

- Era de la directiva?

- No, però pesava molt la seva opinió en la directiva.

- Qui et va donar la baixa?

- Uns senyors directius del club em varen preguntar si estant sense jugar, com estava, en el Mallorca, no preferiria fitxar amb el Porreres. Era una pregunta, senzillament, i jo vaig respondre que sí. Després, ja sense més explicacions, em vaig assabentar que ja no pertanyia al Mallorca.

- I l'amic que t'hi havia duit, què va fer llavors?

- Res, que jo sàpiga.

- No hi va haver després cap explicació?

- Vaig rebre un encàrrec del president senyor Del Valle, preguntant-me que tornàs al Mallorca. Però jo estava molt enfadat i ja havia fitxat pel Porreres.

- Que tal et tracten en el Porreres?

- Perfectament, i a més estic a casa.

- T'agrada Simonet com a entrenador?

- Molt. És un bon mestre i un company extraordinari.

- En el Mallorca t'entrenaves amb Pau Vidal. T'agradava?

- També m'agradava. Jo crec que Vidal no va estar molt conforme amb la meva baixa, però segons sembla el seu criteri pesava molt poc llavors.

- Coses del Mallorca ...

No són ganes de remoure aigua passada. És senzillament, que el cas de Rado es posen de manifest certs errors, que mai està malament recordar, per si es poden corregir, en el futur. La forma tan desconsiderada de donar-li la baixa a Rado, significa una manera d'obrar del tot impropedent en un club que té solera de senyoriu. Desprendre's, sense miraments, d'un element que després va fer falta a l'equip, no és més que una manca de visió o com s'anomeni, que un no s'explica. I encara n'hi ha més i fins i tot en el terreny de joc particular. Introduir un jugador en un equip no té

mèrit cap si el jugador val. El mèrit el té moure el dit, quan el futur del jugador, per qualsevol circumstància és a punt de comprometre's. Com ho ha estat en aquest cas Lluís Rado.

D'altra banda, ben mirat, l'al·lot hi ha sortit guanyant amb aquesta jugada. Per culpa d'aquestes coses que el senyor Touzón (*nota traduc: segurament un federatiu de l'epoca*) ens dicta des de Madrid, encara li queda una altra temporada de jugar a Porreres, però a la seva edat, 21 anys, ni més ni menys, això no el pot perjudicar en absolut. Una temporada, ens atrevim a vaticinar, que serà la definitiva per a la posada a punt rotunda d'aquest voluntariós, ràpid i intel·ligent jugador".

BANCA MARCH
banquers des de 1926

QÜESTIÓ DE CONFIANÇA

La solidesa d'un dels 10 primers grups bancaris espanyols.

Sucursal Porreres
Avda. Bisbe Campins, 4
Tel.: 971.64.71.17

REPRESENTACIÓ DE L'OBRA: EL REI HERODES

Aquesta obra es representà a l'Oratori de Sant Felip Neri, aproximadament cap a l'any 1953-54 durant les festes de Nadal. Dirigi l'obra el pare Llaneras. El vestuari fou realitzat per Joan Capeller. D'esquerra a dreta de dalt a baix:

Fila 1: Antoni Torres, Antoni Servera *Diego*, Antoni Rosselló *Giua*, (rei Herodes), Rafel Rosselló *Gallina*, Joan Font *Cota*.

Fila 2: Llorenç Cerdà, Pep Rosselló *Gallina*, Antoni Martorell *Molí d'en Donzell*, Joan Llaneras *Bisquerria*, Miquel Font *Escartín*,

Fila 3: Antoni Picornell *Vila* (Sibil·la), Gabriel Cerdà *Celtos*, Miquel Sitjar *Cudem* (dimoni de Sant Felip), Gabriel Martorell *Molí d'en Donzell*, Antoni Mestre *Vila* (àngel).

Asseguts: Miquel Sagreras *Peixet*, Baltasar Barceló *Xic*, Joan Matras *Cas Sastre*, Bernat Nicolau *Pa*.